

L'ALBERT PRAT I LA DOCÈNCIA

Per Moisès Valls

Jo us parlaré de l'Albert i la docència i ho faré des de l'experiència personal que he tingut amb ell des de fa 32 anys, primer com alumne i després com a company.

La primera vegada que vaig sentir parlar de l' Albert va ser quan em vaig plantejar fer COU, vaig consultar uns amics una mica més grans que em van recomanar la Granés, però em van advertir: sobretot assegura't que et toqui el Prat. Vaig tenir sort i em va tocar.

El mateix va succeir quan anava a fer estadística a tercer. "*Radio macuto*" recomanava: sobretot que et toqui el Prat. Vaig tornar a tenir sort.

Després de professor les coses van canviar. Era l'època que els alumnes escollien i ningú de nosaltres volia de cap manera que li toqués el Prat a la mateixa hora. Era sinònim de quedar-se amb la classe buida. I és que l' Albert era molt bo!

Per no allargar-me explicaré només 4 coses de com portava la docència:

Fa més de 25 anys, no em pregunteu massa com, quan la RAM encara era per la majoria de nosaltres només una marca de llet, va muntar unes pràctiques d'estadística amb un ordinador de Madrid que s'accedia des del rectorat. Els alumnes al·lucaven i jo.....també. Això va representar un salt qualitatiu impressionant tant en el contingut com en la forma d'impartir l'assignatura, ja que a més la va canviar de dalt a baix, enfocant-la des d'un punt de vista molt més pràctic i proper a la realitat industrial.

Al cap de poc, va introduir les classes amb transparències a disposició dels alumnes, cosa també absolutament innovadora en aquella època.

L'any 96 aprofitant el nou pla d'estudis es va reinventar novament l'assignatura, ens va posar a tots a treballar i va engegar un procés continu de canvis, en que cada any en funció de resultats, opinions i enquestes s'anaven millorant els procediments i els continguts. No em faré pesat en detalls però us puc assegurar que tots vam quedar molt satisfets dels resultats i l'empenta dels canvis encara dura.

L'Albert s'imaginava que donar una classe era com fer una obra de teatre, per la qual cosa dominava perfectament el guió, interpretava de faula i tenia la virtut de la claredat. Els conceptes complicats els feia fàcils i en els senzills no t'avorria perquè et mantenia atent amb l'excusa de qualsevol anècdota, per tal d'esbrinar com acabava el guió.

Tots els seus companys hem estat aprenents de l' Albert i sense adonar-nos utilitzem el seu llenguatge, les seves expressions i els seus trucs tant per explicar com per motivar als alumnes. De fet el millor elogi que ens agrada sentir és: expliqueu bé, es nota que sou de l' Escola de l' Albert.

Per acabar, m'agradaria explicar 3 anècdotes personals que he viscut amb ell:

La primera sorprèn perquè després de molts anys d'experiència, 5 minuts abans de la primera classe del curs el trobaves al passadís, i l' Albert estava inquiet fins i tot nerviós i és que la docència era realment molt important per a ell.

La segona és només per estadístics: Una vegada li va tocar donar-nos un seminari de sèries temporals multivariants a alumnes que no coneixíem ni les univariants. I se'n va sortir! Tota la vida m'he preguntat com s'ho va fer.

L' última es repetia sistemàticament cada any i serveix per demostrar el gran cor que tenia l' Albert abans que un mal dia se li aturés. Fa temps hi havia una convocatòria especial per alumnes que només els hi quedava 1 o 2 assignatures per acabar la carrera. Com que l'estadística estava a tercer, cada any hi havia només un parell

d'estudiants que se'ls hi havia travessat l'assignatura i es presentaven espantats al Departament a un examen especial per acabar d'una vegada i ser per fi Enginyers. L' Albert els tenia preparat un examen extremadament fàcil. Quan acabaven, el resultat era invariablement desastrós. Llavors l' Albert sortia del despatx, començava a donar voltes empenyat a la taula del Departament i finalment sentenciava: Que els jutgi la societat!!! i els aprovava.

Bé la societat ja els deu haver jutjat ,segurament amb resultats diversos, però nosaltres a l' Albert honesta i sincerament ja fa temps que vam decidir atorgar-li un excel·lent cum laude per unanimitat, però dels de veritat.